

ROMÂNIA

DOSAR NR. 6123/2/2014

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A-VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL

SENTINȚA NR.3580

Ședința publică de la 16 noiembrie 2016

Curtea constituită din :

PREȘEDINTE - IONUȚ CRISTIAN GĂINĂ

GREFIER - IONICA POPESCU

Pe rol soluționarea acțiunii formulate de **reclamanta SC MATFISH SRL** în contradictoriu cu **pârâții GUVERNUL ROMÂNIEI, AGENȚIA NAȚIONALĂ DE PESCUIT ȘI ACVACULTURĂ, ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ APELE ROMÂNE – ADMINISTRAȚIA BAZINALĂ DE APĂ DOBROGEA LITORAL, AGENȚIA DOMENIILOR STATULUI și intervenientul principal PATRONATUL PEȘTELUI DIN ROMÂNIA**, având ca obiect „anulare act administrativ”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 26.10.2016 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta sentință, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 02.11.2016 și 16.11.2016 când, în aceeași compunere, a dat următoarea sentință:

CURTEA,

Prin **acțiunea** înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 6123/2/2014 din 08.10.2014 reclamanta SC Matfish SRL a chemat în judecată pe pârâții Guvernul României, Agenția Națională de Pescuit și Acvacultură, Administrația Națională Apele Române –Administrația Bazinală de Apă Dobrogea Litoral și Agenția Domeniilor Statului solicitând, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- suspendarea executării H.G. nr. 1705/2006, care va opera pana la momentul la care instanța se va pronunța în fond asupra cererii de anulare parțiala a H.G.nr.1705/2006 si va pronunța o soluție în aceasta privința;

- în contradictoriu cu Guvernului României, anularea parțiala a H.G. nr. 1705/2006, respectiv Anexa nr. 12, ca fiind nelegala, referitoare la considerarea lacurilor naturale: Tasăul, Siutghiol si Tăbăcărie, ca fiind în administrarea paratei Administrația Naționala "Apele Romane" - Direcția Apelor Dobrogea Litoral, acestea fiind inventariate si cuprinse în administrarea acesteia din greșeala, aceste amenajări piscicole neputând fi încadrate în prevederile art. 3 alin. 1 din Legea 107/1996-Legea Apelor; acestea au fost menționate ca fiind în administrarea A.D.S., Anexa nr. 3 din H.G. 1705/2006 si care poarta nr. M.F.-145484 în baza de date a M.E.F., ulterior în administrarea Agenției Naționale Pentru Pescuit Și Acvacultura ca administrator în numele statului, dobândit prin Protocolul de Predare Preluare de la Administrația Domeniilor Statului ca efect al Legii nr. 317/2009 pentru aprobarea OUG nr.23/2008 privind pescuitul si acvacultura si al HG nr.545/2010 privind organizare, structura si funcționarea Agenției Naționale pentru Pescuit si Acvacultura;

- să se constate dreptul de administrare asupra imobilelor lacuri naturale-amenajari piscicole Buceag, Oltina, Iortmac, Dunăreni, Baciu, Tibrinu, Limanu, Siutghiol, Tabacarie, Tasaul Așarlac, Agigea, Corbu si Mihail Kogalniceanu, în favoarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultura, acestea fiind înregistrate în evidența mijloacelor fixe aparținând acesteia, fiind date inițial în administrarea A.D.S. conform Legii 268/2001, ulterior prin Ordinul nr.267/2003 emis de către Ministerul Agriculturii, Alimentației si Pădurilor s-a aprobat în baza art.9 alin.2 si 3 din Legea nr.192/2001, preluarea de către C.N.A.F.P. a

fondului piscicol de la A.D.S., prin OUG nr. 23/2008, Agenția Domeniilor Statului s-a subrogat Companiei Naționale de Administrare a Fondului Piscicol, acestea fiind predate în baza Protocolului de Predare-Preluare nr.1355/1676/09.04.2008 și ulterior în baza Legii nr.317/2009 pentru aprobarea OUG nr.23/2008 privind pescuitul și acvacultura și al HG nr.545/2010 în favoarea A.N.P.A.

- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat următoarele:

În H.G.1705/2006 figurează doi administratori pentru același teren de sub luciu de apă, astfel:

- la nr. M.F.145484 sunt înscrise în Anexa nr. 3, terenurile administrate de A.D.S., ulterior A.N.P.A., inclusiv lacurilor naturale - Amenajări Piscicole Bugeac, Oltina, Iortmac, Dunăreni, Baci, Tibrinu, Limanu, Siutghiol, Tabacarie, Tasaul, Asarlac, Agigea, Corbu și Mihail Kogalniceanu.

- la nr. M.F. 63903 sunt înscrise în Anexa nr. 12, lacuri naturale - Amenajări Piscicole Bugeac, Oltina, Iortmac, Dunăreni, Baci, Tibrinu, Limanu, Siutghiol, Tabacarie, Tasaul, Asarlac, Agigea, Corbu și Mihail Kogalniceanu în administrarea Administrației Naționale "Apele Române" din cadrul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile.

Reclamanta arată că A.D.S. a fost administratorul în numele statului, drept care i-a fost conferit prin Legea 268/2001, astfel ca inventarul domeniului statului, aflat în administrarea A.D.S. actualizat, ulterior ANPA, astfel cum figurează el în baza de date a Ministerului Economiei și Finanțelor la nr. 145484 cu suprafața de 11.174,06 ha, aferenta amenajărilor piscicole Bugeac, Oltina, Iortmac, Dunăreni, Baci, Tibrinu, Limanu, Siutghiol, Tabacarie, Tasaul, Asarlac, Agigea, Corbu și Mihail Kogalniceanu, după cum este și înscris în Anexa 3 din H.G. nr.1705/2006.

Prin Legea 12/1974, Legea nr.15/1990 și Legea nr.18/1991, S.C. Pestom Constanta a primit în administrare lacuri care au devenit amenajări piscicole în urma lucrărilor de investiții efectuate în perioada 1960-1990.

Administrația Domeniilor Statului, prin O.U.G. nr.198/1999 și apoi prin Legea nr. 268/2001, a fost desemnata să administreze în numele statului terenurile din domeniul public și privat ale acestuia, care la data înființării A.D.S. se aflau în exploatarea societăților comerciale agricole și piscicole, constituite în conformitate cu legea 15/1990, S.C. Pestom Constanta figurând la poziția 266 din Anexa 1 a O.U.G. nr.198/1999 și la poziția 255 în Anexa 1 din legea 268/2001.

Prin Procesul Verbal încheiat în data de 24.03.2000, S.C.Pestom S.A. Constanta a predat amenajările piscicole Bugeac, Oltina, Iortmac, Dunăreni, Baci, Tibrinu, Limanu, Siutghiol, Tabacarie, Tasaul, Asarlac, Agigea, Corbu și Mihail Kogalniceanu, însumând o suprafața de 11.174,06 ha teren de sub luciu de apă către Administrația Domeniilor Statului în baza Ordinului nr.30/01.03.2000, emis de către Ministerul Agriculturii și Alimentației, ca urmare a prevederilor H.G. nr.6/1999, conform Situației Funciare întocmită la data de 01.03.2000.

Prin Ordinul comun nr.150/10.04.2002 emis de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și nr.105/10.04.2002, emis de către Ministerul Administrației Publice, s-au stabilit atribuțiile comisiei de inventariere a terenurilor cu destinație agricolă existente în exploatarea societăților comerciale prevăzute în anexele la Legea 268/2001.

Prin OUG nr. 23/2008 a fost abrogată Legea nr. 192/2001 și pe cale de consecință Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol s-a desființat, drepturile și obligațiile fiind transferate către ADS.

Ulterior, în baza Legii nr. 317/2009 pentru aprobarea OUG nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura și al HG nr. 545/2010 a fost predat dreptul de administrare de la A.D.S., în favoarea A.N.P.A.

Reclamanta invocă prevederile art. 69 alin 1 din OUG nr. 23/2008 potrivit cărora Agenția Domeniilor Statului se subrogă Companiei Naționale de Administrare a Fondului Piscicol în ceea ce privește drepturile și obligațiile care rezultă din contractele încheiate de acestea cu agenții contractanți care dețin în exploatare și în administrare amenajări piscicole, precum și cu cei care au încheiat contracte de asociere în participațiune sau alte tipuri de contracte și va încheia acte adiționale în acest sens. În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Agenția Domeniilor Statului preia patrimoniul Companiei Naționale de Administrare a Fondului Piscicol, arhivele și documentația aferente acestuia, pe baza situației financiare întocmite la data preluării. Patrimoniul se preia pe bază de protocol, modificându-se corespunzător bugetul de venituri și cheltuieli aferente, în acest sens fiind încheiat Protocolul de predare preluare nr.1355 și 1676/09.04.2008.

Agenția Domeniilor Statului a fost înființată prin Legea 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce au în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea ADS publicată în Monitorul Oficial nr. 299/07.06.2001.

Conform art. 4 lit. b din Legea 268/2001 Agenția Domeniilor Statului gestionează și exploatează eficient patrimoniul de stat, al cărui proprietar mandatat este.

Conform art. 69 alin. 1 din OUG nr. 23/2008, Agenția Domeniilor Statului se subrogă Companiei Naționale de Administrare a Fondului Piscicol.

În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Agenția Domeniilor Statului preia patrimoniul Companiei Naționale de Administrare a Fondului Piscicol, arhivele și documentația aferente acestuia, pe baza situației financiare întocmite la data preluării. Patrimoniul se preia pe bază de protocol, în acest sens fiind încheiat Protocolul de predare preluare nr. 1355 și 1676/09.04.2008.

Mai arată că între APS și ANPA a fost încheiat contractul de mandat nr. 7793/4307/23.12.2009 prin care APS este mandatată să întenteze orice acțiune judecătorească necesară îndeplinirii atribuțiilor prevăzute în Legea nr. 317/2009.

Precizează că în baza Ordinului MAPR nr. 14 din 25. 01.2010 și a concluziilor ședinței Colegiului MAPR desfășurată în data de 24.02.2010, analizând oportunitatea și eficiența aplicării contractului de mandat nr. 7793/4307/23.12.2009, în temeiul art. 1553 C. Civil acesta a fost revocat.

Consideră că în situația de față, ANPA ca urmare a revocării contractului de mandat, este în plin drept de a se reprezenta în litigiile existente pe rolul instanțelor de judecată și de a promova acțiuni în vederea apărării drepturilor sale.

Prin Legea nr. 317/2009 Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultura are următoarele atribuții principale:

- administrează resursele acvatice vii din habitatele piscicole naturale ale României, cu excepția celor din Rezervația Biosferei «Delta Dunării», în condițiile legii;
- privatizează societățile comerciale cu profil piscicol și amenajările piscicole pe care le are în portofoliu, în conformitate cu prevederile legale cu privire la privatizare, inclusiv prin negociere direct cu titularii contractelor de închiriere, asociere, concesiune, arendă; vânzarea amenajărilor piscicole se poate efectua în condițiile prezentei ordonanțe de urgență prin contracte de vânzare-cumpărare și contracte de leasing;
- concesiunează terenurile, cu excepția celor de pe teritoriul Rezervației Biosferei «Delta Dunării», pe care sunt amplasate amenajările piscicole, precum și alte terenuri aferente acestora din domeniul public al statului, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

- încheie contracte în vederea exploatării și/sau privatizării terenurilor, cu excepția celor de pe teritoriul Rezervației Biosferei «Delta Dunării», pe care sunt amplasate amenajări piscicole, precum și a altor terenuri aferente acestora din domeniul privat al statului;
- elaborează caietele de sarcini în vederea privatizării și/sau concesiunii;
- desfășoară orice alte activități stabilite de autoritatea publică centrală care răspunde de pescuit și acvacultura.

Reclamanta arată că în prezent terenurile administrate de A.D.S., inclusiv amenajările piscicole Bugeac, Oltina, Iortmac, Dunăreni, Baci, Tibrin, Liman, Siutghiol, Tabacarie, Tasaul, Asarlac, Agiea, Corbi și Mihail Kogalniceanu se afla în proprietatea statului, administrat de A.D.S., ulterior transmisiunii legale, aparținând ANPA, înregistrat în Inventarul bunurilor care alcătuiesc Domeniul Public al Statului, aprobat prin O.U.G. 1705/2006 . Anexe 2 și 3. cu nr. de înregistrare M.F. 145484.

În sensul că dreptul de administrare asupra imobilelor amenajări piscicole Bugeac, Oltina, Iortmac, Dunăreni, Baci, Tibrin, Liman, Siutghiol, Tabacarie, Tasaul, Asarlac, Agiea, Corbu și Mihail Kogalniceanu, aparține A.D.S., ulterior A.N.P.A., s-a pronunțat și Ministerul Agriculturii, Padurilor și Dezvoltării Rurale-Corpus de Control al Ministrului prin Nota nr.61092/12.03.2009, în partea finală, Titlul-propuneri, citează: "Direcția Generală de Buget-Finanțe și Fonduri Europene din cadrul M.A.P.D.R. va întreprinde demersurile necesare la Ministerul Economiei și Finanțelor, având în vedere argumentația din prezenta nota, pentru menținerea inventarului domeniului statului aflat în administrarea A.D.S., așa cum figurează el înscris în ANEXA 3 din H.G. nr.1705/2006, cu suprafața de 11.174,06 ha și care poartă nr.M.F.-145484 în baza de date a M.E.F."

De asemenea, dreptul de administrare al A.D.S., ulterior A.N.P.A. a fost recunoscut și de către Curtea de Apel București Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, prin pronunțarea Sentinței Civile nr. 2740/08.06.2010, în urma introducerii acțiunii unor societăți comerciale în contradictoriu cu mandatul Agenția Domeniilor Statului-Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, obligând A.D.S. și A.N.P.A. să procedeze la soluționarea Scrisorilor de Intenție adresate de către reclamante în conformitate cu prevederile art.18 alin.3 din Legea 268/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Reclamanta arată în continuare că în cărțile funciare nr. 10448 și 10449 deschise pe raza localității Mihail Kogalniceanu, jud. Constanta, proprietarul terenului de sub luciul de apă al Amenajării piscicole Mihail Kogalniceanu este Statul Român, proprietarul construcțiilor este SC MATFISH SRL iar administratorul asupra terenului este Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol (CNAFP) în prezent Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultura (ANPA), așa cum a arătat în succesiunea dreptului de administrare. (ADS-CNAFP-ADS-ANPAJ. În acest sens depune încheierile de intabulare nr. 36109/22.06.2007 și nr. 36104/19.06.2014 și extrasele de carte funciara aferente.

Maia rată că dreptul de administrare asupra imobilului amenajare piscicole Siutghiol, în favoarea AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU PESCUIT ȘI ACVACULTURA a fost înregistrat ca aparținând acesteia, în baza deschiderii Rolului fiscal la Consiliul Local Constanta - Serviciul Public de Impozite. Taxe și alte Venituri ale Bugetului Local; În acest sens depune Declarația Fiscală înregistrată sub nr.526/03.08.2010 și Certificatul de Atestare Fiscală nr.9172888/10.11.2010 din care rezultă că A.N.P.A. figurează cu imobilul amenajare piscicola Siutghiol;

Consideră că în H.G.1705/2006 figurează în mod nelegal în Anexa nr.12 amenajările piscicole Bugeac, Oltina, Iortmac, Dunăreni, Baci, Tibrin, Liman, Siutghiol, Tabacarie, Tasaul, Asarlac, Agiea, Corbu și Mihail Kogalniceanu, ca fiind în administrarea paratei Administrația Națională "Apele Române"-Direcția Apelor Dobrogea Litoral, acestea fiind inventariate și cuprinse în administrarea acesteia din greșeală, aceste amenajări piscicole neputând fi încadrate în prevederile art.3 alin. 1 din Legea 107/1996-Legea Apelor.

Potrivit acestor prevederi, aparțin domeniului public al statului apele de suprafața cu albiile lor minore, cu lungimi mai mari de 5 km și cu bazine hidrografice ce depășesc suprafața de 10 km², malurile și cuvele lacurilor, precum și apele subterane, apele maritime interioare, faleza și plaja mării, cu bogățiile lor naturale și potențialul valorificabil, marea teritorială și fundul apelor maritime;

Este nelegală Hotărârea de Guvern H.G.1705/2006 prin care s-a dispus atestarea în administrarea paratei Administrația Națională "Apele Române"-Direcția Apelor Dobrogea Litoral asupra amenajărilor piscicole Bugeac, Oltina, Iortmac, Dunăreni, Baci, Tibrinu, Limanu, Siutghiol, Tabacarie, Tasaul Asarlac, Agigea, Corbu și Mihail Kogălniceanu, întrucât acestea au fost menționate ca fiind în administrarea A.D.S, (ulterior ANPA), Anexa nr. 3 din H.G. 1705/2006 și care poartă nr. M.F.-145484 în baza de date a M.E.F., înregistrate în baza deschiderii rolului fiscal la Consiliul Local Constanta -Serviciul Public de Impozite, Taxe și alte Venituri ale Bugetului Local, titlul Administrația Națională "Apele Române"-Atlasul apelor din România, aprobat prin Ordinul M.A.P.P.M. nr.399/1997, neputând să aibă în loc de document justificativ care să ateste dreptul de administrare al acestor terenuri.

Solicită să fie avute în vedere efectele limitate ale Hotărârii de Guvern, care nu constituie, ci doar atestă un drept de administrare normativ emis în conformitate cu dispozițiile art.135 alin.4 din Constituția României și cu art.3 alin. 1 din Legea 213/1998, privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în favoarea - Administrației Naționale "Apele Române" - care nu exclude vătămarea adevăratului administrator.

Fata de cele expuse mai sus, solicită Anularea parțială a Anexei nr. 12, ca fiind nelegală, referitoare la considerarea amenajărilor piscicole Bugeac, Oltina, Iortmac, Dunăreni, Baci, Tibrinu, Limanu, Siutghiol, Tabacarie, Tasaul Asarlac, Agigea, Corbu și Mihail Kogălniceanu, ca fiind în administrarea paratei Administrația Națională "Apele Române"-Direcția Apelor Dobrogea Litoral, acestea fiind inventariate și cuprinse în administrarea acesteia din greșeală, aceste amenajări piscicole neputând fi încadrate în prevederile art. 3 alin. 1 din Legea 107/1996-Legea Apelor, acestea au fost menționate ca fiind în administrarea A.D.S.. Anexa nr.3 din H.G. 1705/2006 și care poartă nr. M.F.-145484 în baza de date a M.E.F.

Reclamanta SC Matfish SRL a formulat o cerere similară cu cea de față ce a fost înregistrată sub nr. 7242/2/2014 din 05.12.2014 și cu privire la care, prin încheierea din 20.04.2015, a fost admisă **excepția litispendenței**.

La data de 04.11.2015, reclamanta a depus **cerere precizatoare** prin care a arătat că solicitările aferente capetelor 2 și 3 ale acțiunii se referă la următoarele amenajări piscicole: Bugeac, Oltina, Iortmac, Dunăreni, Baci, Tibrinu, Limanu, Siutghiol, Tabăcării, Tasaul, Asarlac, Corbu și Mihail Kogălniceanu.

De asemenea, a precizat că solicită anularea următoarelor poziții din Anexa 12 a HG nr. 1705/2006: 63900, 63903, 63910, 63911, 63912, 63913, 63918, 63919, 63920, 63921, 63922, 63932, 63933, 63934, 63936, 63937, 63938, 63939, 63941, 63942 și 63943.

Prin **întâmpinarea depusă de pârâta Administrația Națională Apele Române – Administrația Bazinală de Apă Dobrogea – Litoral** au fost invocate excepțiile inadmisibilității acțiunii pentru lipsa plângerii prealabile și tardivității introducerii acțiunii față de data publicării hotărârii de guvern contestate în Monitorul Oficial.

În ceea ce privește fondul cauzei, pârâta Administrația Națională Apele Române – Administrația Bazinală de Apă Dobrogea – Litoral solicită respingerea acțiunii, ca neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Întrucât reclamanta invocă o serie de acte normative care, în opinia sa, justifică exercitarea prerogativelor dreptului de administrare de către Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultura, asupra terenului din cuveta lacului Tasaul, pârâta face o prezentare a actelor

normative in domeniu, de data aceasta in succesiunea lor cronologica si intr-o interpretare sistematica.

Astfel, înainte de 1989 statul comunist a înțeles sa acorde unui singur minister prerogativele vizând administrarea terenurilor agricole, a apelor, împreuna cu construcțiile si patrimoniul aferent activității de agricultura si piscicultura, astfel ca Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare si Apelor era administrator de drept al domeniului public al statului cu aceasta destinație.

Cu toate acestea, atribuțiile diferitelor instituții sau întreprinderi in domeniul gospodăririi apelor erau încă de pe atunci diferențiate, după cum urmează: prin Decretul nr. 156/1975 privind organizarea si funcționarea Consiliului National al Apelor, direcțiilor apelor si oficiilor de gospodărire a apelor, s-a prevăzut ca administrarea directa a cuvetele lacurilor se face de către Oficiile de gospodărire a apelor (art.26), atat pentru lacurile naturale (lit.a) cat si pentru cele artificiale (lit.b).

Pe de alta parte, prin Decretul nr. 196/1985 privind unele masuri pentru îmbunătățirea organizării activității piscicole, se înființează mai multe întreprinderi piscicole, printre care si întreprinderea Piscicola Constanta, unitate in subordinea Centralei producției si industrializării peștelui având ca obiect de activitate piscicultura, pescuitul, industrializarea, valorificarea peștelui si a altor produse acvatice (art.1 alin.1). Conform art.1 alin.3 întreprinderile preiau ferme, bazine, secții si ateliere de prelucrare a peștelui.

Prin urmare, si inainte de 1989, activitatea de piscicultura era exercitata separat de activitatea de administrare a cuvetele lacurilor, astfel ca administrarea lacurilor se face de către instituții publice, organe ale administrației de stat (art.4 alin.1 din Decretul nr. 156/1975), in timp ce activitatea de comercializare a peștelui se face de către întreprinderi de producție.

După 1989, cele doua structuri s-au transformat dupa cum urmează: prin HG nr.1353/1990 privind înființarea de societăți comerciale pe acțiuni in industria alimentara, se desființează întreprinderea Piscicola Constanta si se înființează SC Pestom SA, având ca obiect pe activitate industrializarea si comercializarea produselor agricole (conform modelului de Statut anexa la HG 1353/1990).

In același timp, prin HG nr.196/1991 privind infiintarea Regiei Autonome a Apelor "Apele Romane" RA, se desființează Direcțiile de Ape si structurile din subordine si se infiinteaza Regia Autonoma « Apele Romane »RA, având ca atribuții gestionarea resurselor de apa. Conform Regulamentului de organizare si funcționare a Regiei (anexa 2), Regia administrează direct cuvetele lacurilor naturale sau amenajate (art.6.10), având in patrimoniu 295,6 mii hectare teren cu ape, cu toate drepturile si obligațiile ce decurg din aceasta (art.8).

Prin urmare, si dupa 1989 se păstrează împărțirea atribuțiilor privind administrarea cuvetele lacurilor, care se face de către o regie autonoma, si activitatea de piscicultura, care se face de către societăți comerciale.

Confuzia in ceea ce privește interpretarea legislației, s-a produs odată cu procesul de privatizare al societăților comerciale din domeniul agricol, susținut de o serie de acte normative.

Arata că nici aceste acte normative nu au putut încălca prevederile altor acte normative in vigoare, fiind circumstanciate la anumite situații de fapt.

Astfel, prin HG nr.981/1998 privind infiintarea Companiei Naționale « Apele Romane » SA,Regia Autonoma « Apele Romane » se desființează, fiind reorganizata ca si Companie Naționala, in subordinea Ministerului Apelor, Pădurilor si Protecției Mediului.

Conform art.6 alin.1 din acest act normativ, Compania Naționala preia in concesiune bunurile din domeniul public al statului, aflate anterior in patrimoniul Regiei, printre aceste bunuri fiind menționate in mod expres cuvetele lacurilor (pct.1 din anexa 3).

Pe de alta parte, cum a menționat, în anul 1999 apare OUG nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă. Prin acest act normativ se stabilește cadrul legislativ pentru privatizarea societăților comerciale de tipul SC PESTOM SA Constanta (menționată în lista anexa) și se înființează în acest scop Agenția Domeniilor Statului.

Subliniază însă ca Agenția Domeniilor Statului, nou constituită, are atribuții strict delimitate în domeniul concesiunii terenurilor din domeniul public al statului, aceasta putând exercita dreptul de concesiune numai în ceea ce privește terenurile aflate în administrarea institutelor și stațiilor de cercetări științifice, a unităților de învățământ agricol și Agriculturii și Alimentației (art.4 alin.1 lit.b). În plus, desigur Agenția exercita dreptul de proprietate asupra terenurilor aflate sub luciul de apă din domeniul privat al statului, dar acesta nu face obiectul cauzei de față.

Prin urmare, se poate observa că legiuitorul, atunci când a declanșat procesul de privatizare a societăților cu profil agricol, a ținut seama de logica actelor normative în vigoare, astfel că terenurile reprezentând cuvetele lacurilor nu au fost date în administrarea APS, fiind, cum a arătat date printr-un alt act normativ în administrarea CN Apele Române SA.

Astfel, în continuare Administrația Domeniilor Statului, indiferent prin câte transformări a trecut, nu a avut în patrimoniu decât ceea ce a avut de la început, respectiv terenuri aflate sub luciul de apă din domeniul privat al statului, și terenuri din domeniul public al statului, aflate în administrarea institutelor de cercetări sau altor companii din subordinea Ministerului Agriculturii.

În acest sens, Legea nr.268/2001, care abroga și înlocuiește OUG 198/1999, menține în art.4 alin.1 lit.c) circumstanțierea terenurilor aflate în domeniul public al statului care se dau în administrarea Agenției Domeniilor Statului, la terenurile aflate în exploatarea societăților naționale, a institutelor și stațiilor de cercetare și producție Agricolă și a unităților de agricol și silvic.

Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol se înființează prin Legea nr. 192/2001, în scopul administrării fondului piscicol (art.8). Patrimoniul acesteia este constituit din amenajări piscicole - construcții cu instalații aferente (art.9), atribuțiile sale fiind de a concesiunea fondul piscicol (art. 10). Astfel, la data înființării, aceasta nu avea ca atribuții administrarea terenurilor, de nici un fel, ci doar, precum fostele întreprinderi piscicole, administrarea fondului piscicol.

Prin OUG 76/2002 se modifică Legea nr.192/2001, în sensul că, Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol primește atribuții suplimentare, administrarea exercitată asupra amenajărilor piscicole fiind extinsă și asupra terenurilor aferente (art.9 alin.3 modificat prin pct.2). Însa, atrage atenția că și de această dată terenurile la care se face referire sunt cele aflate anterior în administrarea Agenției Domeniilor Statului (conform art.9 alin.3 modificat). Prin urmare, parata nu putea prelua decât ceea ce Agenția Domeniilor Statului avea în administrare, iar aceasta nu avea în administrare cuvetele lacurilor.

În concluzie, de la înființare și până în prezent, ANPA nu a deținut în administrare conform legii cuvetele lacurilor, care au rămas conform actelor normative în vigoare în administrarea instituției pârâtei Administrația Națională Apele Române –Administrația Bazinală de Apă Dobrogea – Litoral (înființată prin OUG 107/2002 prin reorganizarea Companiei Naționale « Apele Române ») și având ca atribuții administrarea cuvetei lacurilor (conform art.2 alin.2 coroborat cu anexa 3).

Concret, în ceea ce privește lacurile din județul Constanta, al căror fond piscicol se afla în administrarea SC Pestom SA, societate privatizată al cărei patrimoniu a fost predat către ADS, se constată că niciodată nu au fost preluate de la ADS prin Protocol de predare primire terenul aflat sub luciul de apă (conform Ordinului nr.796/2005- anexa 1).

În final, prezintă pe scurt și actele normative vizând diversele modificări legislative recente aduse statului juridic al ANPA, care însă nu sunt de natura a influența concluziile anterioare.

Astfel, prin OUG 23/2008 privind pescuitul și acvacultura se abroga și înlocuiește Legea 192/2001 ; prin art.69, ANPA preda patrimoniul Agenției Domeniilor Statului, care ulterior îl returnează. Este adevărat, în forma actuală a OUG 23/2008 ANPA are dreptul de a concesiona terenuri din domeniul public al statului (art.4 alin.3 lit.c), însă cu o condiție extrem de importantă, respectiv în condițiile legii.

Raportat la toate actele normative invocate anterior, și prezentate în succesiunea lor logică și cronologică, condițiile legii la care face referire OUG 23/2008 prevăd că numai anumite terenuri din domeniul public al statului se afla în administrarea ANPA respectiv terenurile aflate anterior în administrarea Agenției Domeniilor Statului.

Dar Agenția Domeniilor Statului nu a avut niciodată în administrare cuvetele lacurilor, care au fost menționate în mod expres ca fiind în administrarea "Apelor Române" chiar și înainte de 1989.

Prin urmare, deși aparent atribuțiile Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultura privind administrarea domeniului public se suprapun cu atribuțiile Administrației Naționale Apele Române, în realitate legiuitorul a urmărit separarea acestor atribuții pe parcursul modificărilor legislative, confuzia producându-se din citarea trunchiată a prevederilor legislative, scoase din contextul actului normativ din care fac parte și în special din omiterea succesiunii actelor normative

Astfel, se poate observa în esență din toate actele normative citate că ANPA administrează fondul piscicol, amenajările piscicole, precum și parte din terenurile aferente, respectiv cele ce fac parte din domeniul privat al statului, sau din domeniul public, dar atunci numai când acestea s-au aflat în administrarea unor instituții de cercetări sau de învățământ agricol. Pe de altă parte, Administrația Națională Apele Române administrează cuvetele lacurilor aflate în domeniul public al statului. În ceea ce privește lacul Tasaul, a arătat că acesta este nominalizat în mod expres ca fiind lac din domeniul public al statului aflat în administrarea ANAR prin HG 1705/2006, a cărei anulare parțială se solicită prin această acțiune.

În consecință, considera că actul administrativ atacat este temeinic și legal, fiind adoptat conform prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 21 alineatul 3 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare. La elaborarea actului au fost respectate dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, precum și cele cuprinse în Regulamentul privind procedurile pentru supunerea proiectelor și acte normative spre adoptare Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 555/2001, proiectul actului administrativ fiind avizat de către autoritățile publice interesate în aplicarea acestuia și de către Ministerul Justiției, care potrivit dispozițiilor din Legea nr. 24/2000, "avizează proiectele de acte normative exclusiv din punct de vedere al legalității, încheind succesiunea operațiilor din etapa de avizare".

Prin **întâmpinarea depusă de pârâta Agenția Domeniilor Statului** a fost invocată excepția lipsei calității procesuale pasive arătându-se că potrivit art. II alin. 1 - 3 din Legea 317/2009 de aprobare a OUG nr. 23/2003 calitatea de administrator în numele statului asupra terenurilor pe care sunt amplasate amenajări piscicole a fost preluată de Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură.

Cu privire la fondul cauzei, pârâta ADS a solicitat admiterea acțiunii reclamantei pentru următoarele motive:

În conformitate cu dispozițiile OUG nr. 198/1999 și HG nr. 46/2000, ulterior OUG nr. 23/2008, pârâta ADS a fost administratorul în numele statului, asupra amenajărilor piscicole, arătate de reclamantă prin acțiune, ce au fost predate către ANPA, în baza Legii nr. 317/2009. Așadar, este total nelegal ca aceleași bunuri să fie inventariate, prin același act normativ, în speță HG nr. 1705/2006, atât în administrarea CNAFP sau a succesoarelor acesteia ADS și ANPA, cât și în administrarea pârâtei Administrația Națională "Apele Române» - Direcția Apelor Dobrogea Litoral.

Ceea ce este esențial pentru corecta soluționare a cererii este compararea normelor legale opuse de ANPA, pe de-o parte și de Administrația Națională "Apele Române " - Direcția Apelor Dobrogea Litoral, pe de altă parte. În primul caz, dreptul de administrare, în numele statului, s-a născut ope legis, urmare a aprobării Legii nr. 317/2009 și preluării bunurilor, de la ADS, prin protocol de predare - preluare.

În cazul Administrației Națională "Apele Române" - Direcția Apelor Dobrogea Litoral, HG nr. 1705/2006 nu este un act constitutiv al dreptului de administrare, ci doar declarativ al acestuia. Acest fapt este dovedit tocmai de temeiul legal, în baza căruia Guvernul României a emis hotărârea menționată, respectiv art. 20, alin 2 din Legea nr. 213/1998.

Aceste norme legale se referă strict la modul în care se întocmește evidența bunurilor aparținând domeniul public al unei unități administrativ teritoriale, respectiv inventarul acesteia și nicidecum modul în care se constituie domeniul public. Art. 7 și următoarele din Legea nr. 213/1998, prevăd cazurile în care se dobândește dreptul de proprietate publică sau de administrare, or, întocmirea unui inventar, în care, cel care îl întocmește poate să cuprindă abuziv orice bunuri, de care este interesat, nu se încadrează la niciuna din situațiile prevăzute.

Pentru ca, pârâta Administrației Națională "Apele Române " - Direcția Apelor Dobrogea Litoral să invoce legal un drept de proprietate/administrare asupra amenajărilor piscicole, ar fi necesară o hotărâre de guvern, emisă în baza art. 7 și următoarele din Legea nr. 213/1998, anterior oricărei alte hotărâri de aprobare a inventarului, act normativ care însă nu există.

Așadar, Hotărârea de Guvern a inventarului domeniului public nr. 1705 din 29.11.2006 nu poate avea efect constitutiv al dreptului de proprietate/administrare în favoarea acestei pârâte. Prin aceste acte administrative, se stabilește doar regimul juridic diferențiat pentru bunurile aflate în inventarul unităților administrativ teritoriale sau alte autorități publice, iar hotărârile nu au nici un efect asupra proprietății publice sau private al altor persoane, dobândite în condițiile legii.

Prin **întâmpinarea formulată de pârâatul Guvernul României** au fost invocate excepția nulității pentru lipsa timbrajului și lipsa dovezii calității de reprezentant, excepția decăderii din dreptul de a formula acțiune, excepția lipsei calității procesuale active, excepția lipsei de interes a reclamantei, iar, pe fond, s-a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

În ceea ce privește decăderea reclamantei din dreptul de a formula acțiune, pârâatul Guvernul României susține că nu au fost respectate termenele prev. de art. 11 din legea 554/2004, ca re încep să curgă de la data publicării în Monitorul oficial a hotărârii de guvern contestate.

Pârâatul Guvernul României mai susține că reclamanta nu are calitate procesuală activă întrucât nu afirmă și nu probează că ar fi beneficiară vreunor drepturi dintre cele reglementate de HG nr. 1705/2006 și nici nu dovedește că are un interes legitim, născut, actual, personal și direct, ci invocă vătămarea unui interes al unei instituții publice care ar deține dreptul de administrare asupra unor bunuri imobile.

Referitor la cererea de anulare parțială a HG nr. 1705/2006, pârâatul Guvernul României arată că Hotărârea atacată este temeinică și legală, fiind adoptată de Executiv în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art.20 alin.2 din Legea nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și

completările ulterioare, prin însușirea proiectului inițiat de Ministerul Finanțelor Publice, organul de specialitate ale administrației publice centrale cu atribuții și competențe în acest domeniu.

La elaborarea actului au fost respectate dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, precum și cele cuprinse în Regulamentul privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre adoptare Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.50/2005, în vigoare la data respectivă, proiectul actului administrativ fiind avizat și de Ministerul Justiției, care, potrivit art.8 alin.6 din Regulament, „avizează proiectele de acte normative exclusiv din punct de vedere al legalității, încheind succesiunea operațiunilor din etapa de avizare”.

De asemenea, proiectul a primit din partea Consiliului Legislativ avizul nr.1081/08.08.2006, conform prevederilor an.2 alin. 1 lit. a) din Legea nr.73/1993, republicată.

Sușinerile părții reclamante privind vătămarea unor drepturi recunoscute de lege prin adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 1705/2006, sunt nefondate și nu pot demonstra nelegalitatea acesteia.

Potrivit prevederilor art. 20 din Legea nr.213/1998 „inventarul bunurilor din domeniul public al statului se întocmește, după caz, de ministere, de celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și de autoritățile publice centrale care au în administrare asemenea bunuri.

(2) Centralizarea inventarului menționat la alin. 1 se realizează de către Ministerul Finanțelor și se supune spre aprobare Guvernului”.

În temeiul acestor dispoziții, ministerele, organele de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice care aveau în administrare bunuri din domeniul public al statului, au actualizat inventarele acestor, bunuri și le-au transmis Ministerului Finanțelor Publice. După cum reiese și din cuprinsul Notei de fundamentare ce a însoțit proiectul actului administrativ contestat, de la data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr.2060/2004 și până la adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 1705/2006, în inventarele bunurilor din domeniul public al statului interveniseră modificări ca urmare a mișcărilor și transferurilor de bunuri din/în domeniul public al statului, care nu fuseseră operate la momentul efectuării acestora în inventarele depuse și aprobate de către ministere, celelalte, organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice care aveau în administrare asemenea bunuri.

În acest context, fiind întrunite condițiile legale prevăzute de actele normative ce reglementează procedura inventarierii anuale a domeniului public al statului, Ministerul Finanțelor Publice a centralizat, inventarul bunurilor proprietate publică a statului, iar Executivul l-a aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1705/2006.

Prin urmare, Executivul a adoptat actul administrativ contestat cu respectarea strictă a atribuțiilor și competențelor sale legale, în aplicarea dispozițiilor Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare.

Bunurile contestate de partea reclamata din Anexa nr.12 la HG nr.1705/2006 fac parte, așadar, din domeniul public al Statului, fiind cele menționate anterior, pe rând, în anexele Hotărârii Guvernului nr. 1045/2000, ale Hotărârii Guvernului nr. 1326/2001, ale Hotărârii Guvernului nr. 15/2004 și în cele ale Hotărârii Guvernului nr. 2060/2004.

Mai mult, după cum a mai arătat, Anexa nr.12 la HG nr.1705/2006 a fost modificată ulterior în ceea ce privește lacurile Bugeac, Oltina, Iortomac, Dunăreni, Baciul, Limanul, Siutghiul, Tăbăcărie, Tasaul, Agigea și Corbu prin dispozițiile HG nr. 209/2012, HG nr.505/2013 și HG nr. 1150/2013 - acte administrative prin care s-au aprobat actualizarea valorii de inventar ori modificarea și completarea, după caz a descrierii tehnice și adresei unor bunuri imobile aparținând domeniului public al statului aflate în administrarea Administrației Naționale "Apele Române" - Administrația Bazinală de Apă Dobrogea - Litoral.

Aceste acte administrative prin care a fost modificată Anexa nr.12 la HG nr.1705/2006 au confirmat la rândul lor, dreptul de administrare ai Administrației Naționale "Apele Române" - Administrația Bazinală de Apă Dobrogea - Litoral asupra lacurilor Bugeac, Oltina, Iortomac, Dunăreni, Baci, Limanul, Siutghiol, Tăbăcărie, Tasaul, Agigea și Corbu.

Față de cele menționate, apreciază că actul administrativ adoptat de Executiv este temeinic și legal, nu a vătămat părții reclamante drepturi subiective existente și recunoscute de lege, astfel încât solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Prin **întâmpinarea depusă de pârâta Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură** s-a solicitat admiterea acțiunii reclamantei și anularea parțială a HG nr. 1705/2006 Anexa nr. 12 privind lacurile naturale Tasaul, Siutghiol și Tăbăcăriei, acestea fiind potrivit Anexei 3 a aceleiași HG nr. 1705/2006 în administrarea Agenției Domeniilor Statului și ulterior preluate de ANPA.

În esență, pârâta ANPA susține că bunurile în litigiu sunt proprietate publică a Statului Român, aflate în administrarea ANPA, ele fiind anterior în folosința fostelor întreprinderi piscicole ce au funcționat în perioada regimului comunist, apoi al societății comerciale cu capital de stat Pescotim Constanța, de la care au fost preluate în administrare de Agenția Domeniilor Statului și apoi de ANPA.

Prin **cererea de intervenție în interes propriu formulată de intervenientul Patronatul Peștelui din România** înregistrată la data de 15.03.2016 au fost formulate aceleași solicitări, întemeiate în esență pe aceleași motive din cererea de chemare în judecată.

Cererea de intervenție formulată de Patronatul Peștelui din România a fost încuviințată, în principiu, prin încheierea din 27.04.2016.

Față de cererea de intervenție principală, pârâatul Guvernul României a invocat prin întâmpinarea depusă la 26.04.2016 (filele 441 – 442 din vol. II) excepția lipsei procedurii prealabile.

Prin încheierea din 04.11.2015, Curtea a luat act de renunțarea reclamantei la judecata capătului de cerere privind suspendarea executării HG nr. 1705/2006.

De asemenea, prin încheierea din 16.12.2015, Curtea a respins excepțiile netimbrării și lipsei dovezii calității de reprezentat invocate de pârâatul Guvernul României.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând cu prioritate **excepțiile invocate de pârâți**, Curtea constată și reține următoarele:

În ceea ce privește **excepția tardivității formulării acțiunii (decăderii din dreptul de a formula acțiune)**, pârâții Administrația Națională Apele Române - Administrația Bazinală de Apă Dobrogea – Litoral și Guvernul României susțin că nu au fost respectate termenele prev. de art.11 alin. 1 și 2 din Legea 554/2004, față de data publicării hotărârii contestate în Monitorul oficial.

Curtea reține că în cauză se contestă mai multe poziții din Anexa 12 a Hotărârii de Guvern nr. 1705/29.11.2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.

Dispozițiile contestate de reclamantă se referă la includerea unor bunuri imobile proprietate publică a Statului Român ca fiind în administrarea pârâtei Administrația Națională Apele Române – Administrația Bazinală de Apă Dobrogea Litoral.

Prin urmare, dispozițiile contestate reglementează o situație particulară, astfel că în cauză se contestă un act administrativ cu caracter individual, ci nu normativ.

În aceste condiții, Curtea reține că sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. 1 și 2 din Legea 554/2004 care reglementează un termen de prescripție de 6 luni și un termen de decădere de 1 an în care pot fi contestate actele administrative individuale.

În cuprinsul alin. 1 al art. 11 din Legea 554/2004 sunt reglementate mai multe situații referitoare la momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție de 6 luni, în niciuna

dintre situații nefiind prevăzută situația publicării actului administrativ ca moment de începere a curgerii termenului.

În ceea ce privește termenul de decădere de 1 an, Curtea reține că potrivit art. 11 alin. 2 din Legea 554/2004 „pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prev. la alin. 1, dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului verbal de conciliere, după caz”.

Procedura de publicare în M. of. a H. G. nr. 1705/2006 nu reprezintă o comunicare către reclamantă a acestui act întrucât nu există o confirmare din partea reclamantei că a luat cunoștință de acest act chiar în momentul publicării și nici nu există o prevedere legală care să prezume că reclamanta a luat cunoștință de conținutul actului la momentul publicării, aceasta cu atât mai mult în condițiile în care dispozițiile contestate fac parte dintr-o anexă la HG nr. 1705/2006 ce a fost publicată Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 bis și care putea fi achiziționată doar în afara abonamentului și în urma unei cereri adresate Centrului pentru relații cu publicul al Regiei Autonome "Monitorul Oficial".

Din acest motiv, Curtea apreciază că în cauză se identifică ipoteza a doua reglementată de art. 11 alin. 2 din Legea 554/2004, și anume cea în care termenul de decădere curge de la „data luării la cunoștință”.

Or, în cauza de față, chiar dacă nu poate fi primită afirmația reclamantei că a luat cunoștință la data de 09.10.2014, când a formulat cerere de intervenție în dosarul nr. 21417/212/2011, aflat pe rolul Î.C.C.J., în condițiile în care acțiunea de față este introdusă anterior, la data de 08.10.2014, totuși nu există vreo dovadă că reclamanta ar fi luat cunoștință de conținutul dispozițiilor contestate din HG nr. 1705/2006 cu mai mult de 1 an anterior formulării acțiunii.

Prin urmare, Curtea reține că pârâții Administrația Națională Apele Române - Administrația Bazinală de Apă Dobrogea – Litoral și Guvernul României nu au dovedit că reclamanta a formulat acțiunea cu nerespectarea termenelor prev. de art. 11 alin. 1 și 2 din Legea 554/2004, astfel că va respinge excepția tardivității formulării acțiunii, ca nefondată.

O altă excepție invocată de pârâții Administrația Națională Apele Române - Administrația Bazinală de Apă Dobrogea – Litoralși Guvernul României se referă la **lipsa procedurii prealabile** reglementată de art. 7 din Legea 554/2004.

În dovedirea îndeplinirii acestei condiții reclamanta a depus plângerea prealabilă (aflată la fila 393 – 396 din vol. II) adresată Guvernului României prin care a solicitat revocarea dispozițiilor din cuprinsul Anexei 12 din HG nr. 1705/2006 ce fac obiectul prezentei cauze și confirmarea de primire (filele 397 - 398 din vol. II) a plângerii de către Guvernul României din care rezultă că plângerea a fost depusă la poștă la data de 09.10.2014 și primită de pârât la data de 10.10.2014.

Curtea constată că plângerea este depusă în ziua următoare formulării primei cereri de chemare în judecată înregistrată la instanță sub. nr. 6123/2/2014 din 08.10.2014.

Cu toate că reclamanta a formulat plângerea prealabilă ulterior înregistrării primei cereri de chemare în judecată, Curtea apreciază că nu se impune respingerea acțiunii ca inadmisibilă întrucât, ulterior formulării plângerii prealabile și în condițiile în care pârâtul Guvernul României nu a dat un răspuns acestei plângerii și nu a revocat dispozițiile contestate, reclamanta a formulat o nouă cerere de chemare în judecată înregistrată sub nr. 7242/2/2014 din 05.12.2014, cererea ce îndeplinea cerința reglementată de art. 7 din Legea 554/2004 și față de care a fost admisă excepția litispendenței cu prima cerere înregistrată anterior.

Prin urmare, Curtea va respinge și excepția lipsei plângerii prealabile invocată de pârâtul Guvernul României, ca neîntemeiată.

Referitor la **excepția lipsei calității procesuale active și de interes**, invocate de **pârâțul Guvernul României**, Curtea reține că solicitarea de anulare a unui act administrativ individual o poate face nu numai destinatarul actului ci și, potrivit art. 1 alin. 2 din Legea 554/2004, „persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept”.

În cazul de față, reclamanta deține un drept de concesiune, acordat de pârâta Agenția Națională de Pescuit și Acvacultură, asupra unor terenuri, cu privire la care, Anexa 12 din HG nr. 1705/2006 prevede că sunt în administrarea unei alte instituții, și anume, în administrarea pârâtei Administrația Națională Apele Române –Administrația Bazinală De Apă Dobrogea Litoral.

În aceste condiții, Curtea apreciază că reclamanta are calitate și interes de a solicita anularea dispozițiilor din Anexa 12 a HG nr. 1705/2006 care ar putea constitui temei pentru contestarea dreptului de concesiune deținut de reclamantă.

De altfel, pe rolul ÎCCJ se află dosarul nr. 21417/212/2011 ce are ca obiect acțiune în revendicare formulată de Administrația Națională Apele Române –Administrația Bazinală de Apă Dobrogea Litoral referitoare la unul din imobilele în discuție (lacul Tașăul care figurează la poziția 63932 din Anexa 12 la HG nr. 1705/2006), astfel că interesul **reclamantei este unul legitim, personal, născut și actual.**

În schimb, Curtea apreciază că reclamanta **nu are interes de a solicita constatarea unui drept de administrare în favoarea pârâtei Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură** întrucât un astfel de drept de administrare rezultă din Anexa nr. 3 din HG nr. 1705/2006, după cum chiar reclamanta și pârătele ANPA și ADS susțin.

Față de cele de mai sus, Curtea va respinge excepția lipsei calității procesuale active și excepția lipsei de interes în ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect anularea parțială a HG nr. 1705/2006 și va admite excepția lipsei de interes în ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect constatarea drept de administrare în favoarea pârâtei Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, urmând a respinge acest capăt de cerere, ca lipsit de interes.

În ceea ce privește **excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâta Agenția Domeniilor Statului**, Curtea urmează să o admită având în vedere că, ulterior emiterii HG nr. 1705/2006, prin art. II alin. 1 - 3 din Legea 317/2009 de aprobare a OUG nr. 23/2003, calitatea de administrator în numele statului asupra terenurilor pe care sunt amplasate amenajări piscicole, inclusiv a celor ce formează obiectul litigiului de față, a fost transmisă de la pârâta Agenția Domeniilor Statului la pârâta Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură.

În acest sens sunt prevederile clare ale art. II alin. 1 - 3 din Legea 317/2009 potrivit căroră:

„(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură se subrogă Agenției Domeniilor Statului în ceea ce privește drepturile și obligațiile care rezultă din contractele încheiate de aceasta cu agenți contractanți care dețin în exploatare și în administrare amenajări piscicole, precum și cu cei care au încheiat contracte de asociere în participațiune sau alte tipuri de contracte și va încheia acte adiționale în acest sens.

(2) Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură preia cu titlu gratuit acțiunile pe care Agenția Domeniilor Statului le deține la societățile comerciale cu profil piscicol, terenurile pe care sunt amplasate amenajările piscicole, precum și alte terenuri aferente amenajărilor piscicole deținute de aceasta, în baza unui protocol de predare-preluare aprobat prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale.

(3) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Agenția Domeniilor Statului predă Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură patrimoniul,

arhivele, contractele și documentația aferentă acestora, care au fost preluate de la Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol. Patrimoniul se preia pe bază de protocol încheiat între părți, aprobat prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, modificându-se corespunzător bugetele celor două instituții”.

Prin urmare, în prezent pârâta Agenția Domeniilor Statului nu mai are vreun drept sau obligație legată de administrarea terenurilor ce fac obiectul cauzei de față, astfel că această pârâtă nu are calitate procesuală pasivă în cauza de față.

În ceea ce privește **excepția lipsei procedurii prealabile invocată de pârâtul Guvernul României față de cererea de intervenție principală** formulată de intervenientul Patronatul Peștelui din România, Curtea reține că aceasta este întemeiată pentru următoarele considerente:

Cererea de intervenție principală reprezintă o veritabilă cerere de chemare în judecată, astfel că trebuie să îndeplinească toate cerințele prevăzute de lege pentru formularea unei cereri de chemare în judecată.

În cazul de față, fiind vorba de o cerere formulată în materia contenciosului administrativ, cererea de intervenție principală formulată de intervenientul Patronatul Peștelui din România trebuia să îndeplinească și cerințele prev. de Legea nr. 554/2004, printre care și cea a formulării plângerii prealabile reglementată de art. 7 din legea 554/2004.

Având în vedere că intervenientul principal Patronatul Peștelui din România nu a făcut dovada formulării unei plângeri prealabile prin care să solicite pârâtului Guvernul României să revoce dispozițiile contestate din Anexa nr. 12 la HG nr. 1705/2006, Curtea va admite excepția lipsei procedurii prealabile în ceea ce privește cererea de intervenție principală formulată de intervenientul Patronatul Peștelui din România și va respinge această cerere de intervenție, ca inadmisibilă.

În ceea ce privește fondul cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost precizată, având ca obiect anularea parțială a HG nr. 1705/2006, Curtea, în urma analizei actelor și lucrărilor dosarului, constată și reține următoarele:

Prin Hotărârea de Guvern nr. 1705/2006 a fost aprobat inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.

În Anexa nr. 12 a acestei hotărâri au fost enumerate bunurile din domeniul public al statului aflate în administrarea Administrației Naționale Apele Române, printre care și cele ce fac obiectul prezentei cauze menționate la pozițiile nr. 63900, 63903, 63910, 63911, 63912, 63913, 63918, 63919, 63920, 63921, 63922, 63932, 63933, 63934, 63936, 63937, 63938, 63939, 63941, 63942 și 63943 având ca obiect terenuri ce reprezentau cuvetele unor lacuri naturale din județul Constanța.

Reclamanta SC Matfish SRL, societate privată ce deține un drept de concesiune asupra terenurilor de mai sus, transmis de către pârâta Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, susține că dreptul de administrare aparține instituției care i-a concesiionat terenurile, ci nu pârâtei Administrația Națională Apele Române –Administrația Bazinală de Apă Dobrogea Litoral.

Prin urmare, în cauză este necontestat faptul că terenurile respective fac parte din domeniul public al Statului Român, ceea ce trebuie lămurit fiind aspectul legat de titularul dreptului de administrare asupra acestor terenuri.

Astfel, în timp ce reclamanta susține că dreptul de administrare asupra acestor terenuri aparține Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, pârâții Guvernul României și Administrația Națională Apele Române –Administrația Bazinală de Apă Dobrogea Litoral susțin că acest drept de administrare ar aparține Administrației Naționale Apele Române, astfel cum se menționează în Anexa nr. 12 la HG nr. 1705/2006.

Din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Curtea reține că terenurile în litigiu sunt aferente unor lacuri ce au fost utilizate pentru desfășurarea de activități piscicole de fosta

Întreprindere Piscicolă Constanța din perioada regimului comunist (a se vedea Decretul Consiliului de Stat nr. 196/09.07.1985), întreprindere ce funcționa în subordinea Ministerului Agriculturii. Ulterior, prin HG nr. 1353/1990 a fost desființată Întreprinderea Piscicolă Constanța și a fost înființată societatea comercială pe acțiuni SC Pestom SA Constanța care a folosit în continuare lacurile respective pentru prestarea de activități piscicole.

Prin OUG nr. 198/1999 s-a stabilit cadrul juridic privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă.

În anexa nr. 1 a OUG nr. 198/1999 a fost enumerată SC Pestom SA Constanța printre societățile comerciale pe acțiuni deținătoare de terenuri agricole și terenuri de sub luciul de apă.

De asemenea, prin OUG nr. 198/1999 a fost înființată Agenția Domeniilor Statului care avea ca scop, potrivit art. 4 lit. b „concesionarea bunurilor, activităților și serviciilor, precum și a terenurilor aparținând domeniului public sau privat, aflat în administrarea institutelor și stațiunilor de cercetări științifice, a unităților de învățământ agricol și silvic, a companiilor și societăților naționale din domeniul de activitate al Ministerului Agriculturii și Alimentației”.

OUG nr. 198/1999 a prevăzut în art. 7 o procedură prin care terenurile de sub luciul de apă al societăților comerciale enumerate în Anexa nr. 1 (deci inclusiv a SC Pestom SA Constanța) erau inventariate și trecute în patrimoniul Agenției Domeniilor Statului.

De asemenea, prin Legea 268/2001, care a înlocuit OUG nr. 198/1999, s-a prevăzut din nou competența Agenției Domeniilor Statului de a prelua terenurile aflate în exploatarea fostelor societăți comerciale ce urmau a fi privatizate și de a le concesiona sau închiria (aspect ce rezultă din prevederile art. 4 și art. 7 din Legea 268/1991).

Printr-o altă lege, și anume prin Legea nr. 192/2001, modificată prin OUG nr. 76/2002, s-a prevăzut, în art. 9, competența unei noi instituții ce urma a fi înființată, și anume Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol, de a administra amenajări piscicole proprietate publică a statului, sens în care urma să preia de la Agenția Domeniilor Statului a amenajărilor piscicole și a terenurilor pe care acestea sunt amplasate.

Ulterior, în procesul verbal de predare-primire încheiat la 11.01.2005 (aflat la filele 190 – 193), sunt menționate terenurile aferente amenajărilor piscicole Vederoasa, Domneasca, Tibrinu, Conacu-Negrești, Baci, Tasăul, Corbu, Asarlic, Agigea, Tăbăcării și Siutghiol, ce au aparținut SC Pestom SA Constanța, ca fiind predate de Agenția Domeniilor Statului către Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol.

Acest act confirmă faptul că dreptul de administrare asupra terenurilor în discuție, atât cele aferente amenajărilor piscicole, cât și luciului de apă, au fost preluate, în baza OUG nr. 198/1999 și Legii nr. 268/2001, în administrare de Agenția Domeniilor Statului.

Prin urmare, la momentul emiterii HG nr. 1705/2006, pârâta Administrația Națională Apele Române –Administrația Bazinală de Apă Dobrogea Litoral nu putea să aibă un drept de administrare asupra terenurilor ce fuseseră anterior folosite de SC Pestom SA Constanța pentru desfășurare de activități piscicole, în condițiile în care acestea fuseseră inventariate și preluate în administrare de Agenția Domeniilor Statului, iar apoi predate Companiei Naționale de Administrare a Fondului Piscicol.

Pârâta Administrația Națională Apele Române–Administrația Bazinală de Apă Dobrogea Litoral, în susținerea faptului că dreptul de administrare asupra terenurilor în litigiu i-ar aparține, invocă prevederi din HG nr. 1996/1991 (art.6.10 din Anexa 2) și HG nr. 981/1998 (pct. 1 din Anexa 3), potrivit cărora Regia Autonomă Apele Române și, ulterior, Compania Națională Apele Române au în administrare cuvetele lacurilor.

Curtea apreciază că aceste prevederi au caracter general, astfel că nu pot înlătura de la aplicare prevederile speciale arătate mai sus și din care rezultă că terenurile aferente

amenajărilor piscicole ce au fost folosite anterior de SC Pestom SA Constanța, în urma procesului de privatizare a acestei societăți, au fost inventariate și trecute în administrarea Agenției Domeniilor Statului.

Față de toate cele arătate mai sus, Curtea apreciază că este nelegală includerea în inventarul bunurilor proprietate publică, aflate în administrarea Administrației Naționale Apele Române, a terenurilor menționate la pozițiile nr. 63900, 63903, 63910, 63911, 63912, 63913, 63918, 63919, 63920, 63921, 63922, 63932, 63933, 63934, 63936, 63937, 63938, 63939, 63941, 63942 și 63943 ale Anexei nr. 12 din HG nr. 1705/2006, astfel că va admite, în rest, acțiunea reclamantei și va anula parțial hotărârea contestată cu privire la aceste poziții.

În baza art. 453 din Codul de procedură civilă va obliga pârâtul Guvernul României, emitentul actului constatat ca fiind nelegal, la plata către reclamantă a sumei de 8252,6 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentate de onorariu de avocat (8202,6 lei) și taxă judiciară de timbru (50 lei).

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepțiile tardivității, lipsei procedurii prelabile și lipsei calității procesuale active.

Respinge excepția lipsei de interes în ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect anularea parțială a HG nr. 1705/2006.

Admite excepția lipsei de interes în ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect constatare drept de administrare în favoarea pârâtei Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură și respinge acest capăt de cerere, ca lipsit de interes.

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâta Agenția Domeniilor Statului și respinge acțiunea formulată în contradictoriu cu această pârâta pentru lipsa calității procesuale pasive.

Admite excepția lipsei procedurii prelabile în ceea ce privește cererea de intervenție principală formulată de intervenientul Patronatul Peștelui din România și respinge această cerere de intervenție, ca inadmisibilă.

Admite, în rest, acțiunea formulată de **reclamanta SC MATFISH SRL** cu sediul în București, str. Lunca Bradului, nr. 6, bl. M31, sc. Bl, etaj 6, ap. 103, Sector 3, în contradictoriu cu **pârâții GUVERNUL ROMÂNIEI**, cu sediul în București, Calea Victoriei, nr. 1, sector 1, **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE PESCUIT ȘI ACVACULTURĂ**, cu sediul în București, Bd.Carol I, nr.2-4, Sector 3, **ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ APELE ROMÂNE –ADMINISTRAȚIA BAZINALĂ DE APĂ DOBROGEA LITORAL**, cu sediul în Str. Mircea cel Bătrân nr.137, Constanța, **AGENȚIA DOMENIILOR STATULUI** cu sediul în București, str. Știrbei Voda, nr.43, sector 1 și **intervenientul principal PATRONATUL PEȘTELUI DIN ROMÂNIA**, cu sediul în București, Aleea Cauzași, nr. 59, corp A, camera 3, Sector 3.

Anulează parțial HG nr. 1705/2006 în ceea ce privește următoarele poziții din Anexa nr. 12: 63900, 63903, 63910, 63911, 63912, 63913, 63918, 63919, 63920, 63921, 63922, 63932, 63933, 63934, 63936, 63937, 63938, 63939, 63941, 63942 și 63943.

Obligă pârâtul Guvernul României la plata către reclamantă a sumei de 8252,6 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, cererea de recurs urmând a se depune la Curtea de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Pronunțată în ședință publică astăzi 16.11.2016.

PREȘEDINTE,
IONUȚ CRISTIAN GĂINĂ

GREFIER
IONICA POPESCU